

МІСІЯ

- У широкому розумінні — це філософія і призначення фірми. Філософія визначає цінності, переконання та принципи, відповідно до яких фірма має намір реалізувати свою діяльність. Призначення визначає дії, які вона має намір здійснювати, і те, якого типу організацією вона має намір бути. У вузькому розумінні — це сформульоване твердження щодо того, для чого або з якої причини існує фірма, тобто місія розуміється як твердження, що розкриває значення існування, в якому виявляється відмінність цієї фірми від подібних до неї
- У місії визначається “хто ми є”, “що ми робимо ” та “де ми знаходимося зараз “. **Жодна з місій не згадує «прибуток».** Місія компанії полягає не у отриманні прибутків. Більш правильно було б сказати, що **прибуток є результатом чіткого визначення “місії ”**

МІСІЯ

Місія кондитерської компанії «АВК» – «Зроблено із любов'ю. Зроблено для Вас!».

«ROSHEN»: виробництво продукції досконалої якості. «Ми вибираємо найкраще: сировину, технології та устаткування і все це для того, щоб якомога більше людей у світі могли спробувати дійсно якісну кондитерську продукцію з яскравим і незабутнім смаком».

Місією компанії “Союз-Віктан”, Україна є виробництво високоякісних алкогольних та безалкогольних напоїв з метою задоволення потреб національних та іноземних споживачів.

Глобальною фармацевтичною компанією, що серйозно займається дослідженнями є Ріїгег Іпс – США. Місія компанії базується на винаході та розробці нових продуктів які покращують якість життя людей та надають їм можливість довше насолоджуватися життям, бути здоровіше та жити більш продуктивно

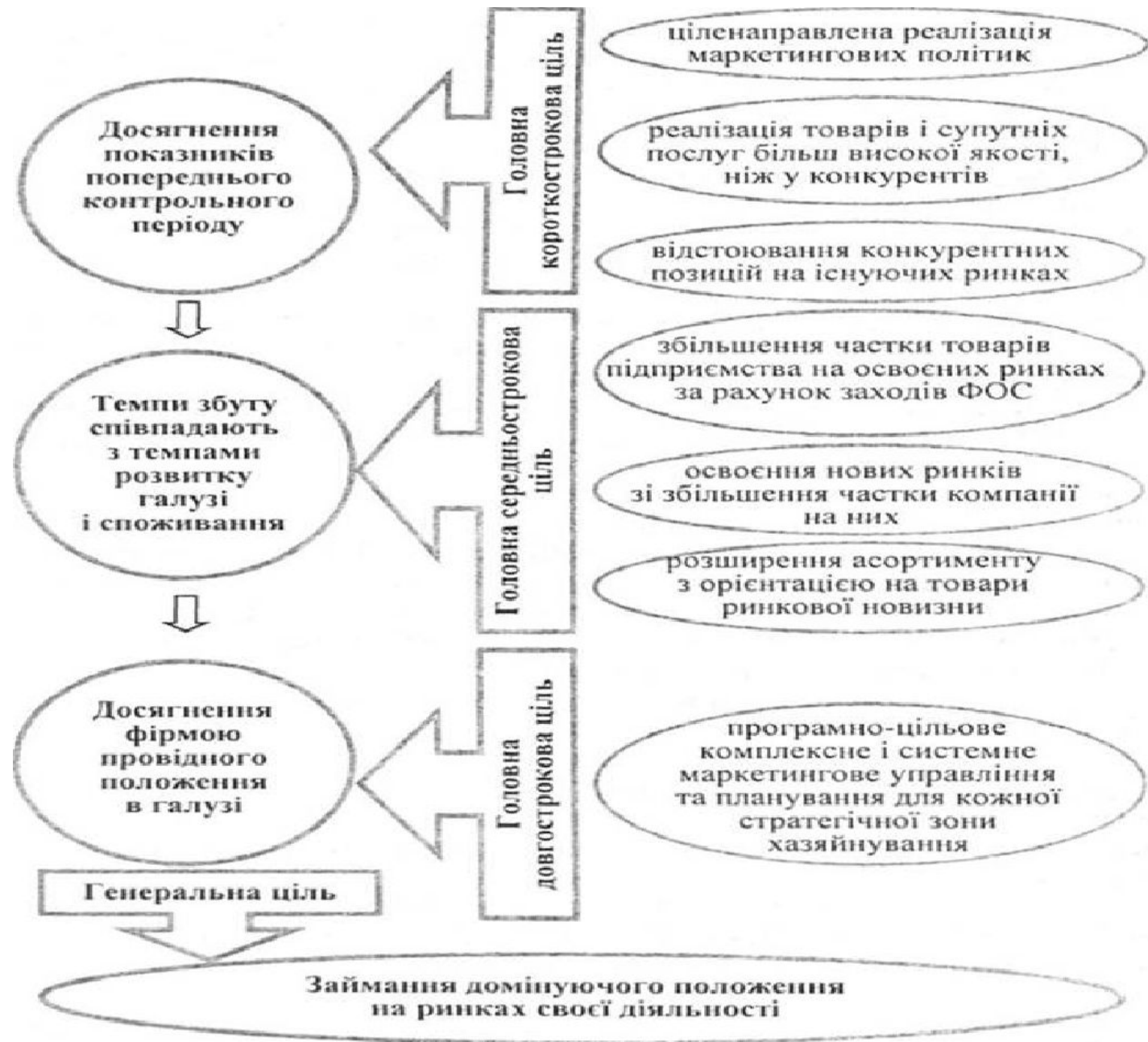
ВИЗНАЧЕННЯ ЦІЛЕЙ КОМПАНІЇ

Цілі — це конкретний стан окремих характеристик фірми, досягнення яких є для неї бажаним і на досягнення яких спрямована її діяльність.

Визначення цілей полягає у перетворенні місії та стратегічного бачення на конкретні цільові результати діяльності та, зокрема, фінансові результати. Як правило, компанія визначає як стратегічні, так і фінансові цілі. Стратегічні цілі вимірюватимуть конкурентоспроможність та включатимуть такі цілі як задоволення споживачів та доля ринку. Фінансові цілі визначатимуть конкретні цільові результати, такі як ціна, обсяг продажу, збільшення доходів та прибутковість.

Залежно від періоду часу, необхідного для їх досягнення, цілі поділяються на довготермінові та короткотермінові

Стратегічне дерево цілей підприємства

Головні цілі	Цілі 1-ого рівня	Цілі 2-ого рівня
Вища ціль – стабілізувати фінансовий стан та сприяти конкурентоспроможності продукції		
Стратегічні	Підвищення конкурентоспроможності на зовнішніх ринках	Збільшення частки зовнішніх ринків
	Забезпечення фінансової рівноваги оптимізацією розподілу прибутків, структури капіталу, складу витрат, інвестиційної політики, управління активами, рентабельністю, податкової політики	
Фінансові		Забезпечення фінансової стійкості та платоспроможності на основі оптимізації управління оборотними активами, підвищення рівня їхньої ліквідності, скорочення необґрунтованого розміру короткострокових фінансових зобов'язань

Виробничі	Підвищення обсягу та якості виробництва	
	Зниження витрат на виробництво продукції	
	Інноваційний вклад та новий асортимент продукції	
Соціальні	Досягнення оптимального рівня чисельності працівників	Розробка ефективної системи мотивації та оплати праці персоналу
		Розробка ефективної системи добору, відбору та навчання персоналу
	Підвищення продуктивності праці	Розробка ефективної системи мотивації та оплати праці персоналу
		Вдосконалення існуючої системи охорони праці персоналу
Організаційні	Зміни у структурі підприємств з урахуванням вимог зовнішніх ринків	
	Підвищення стратегічного рівня підприємства	

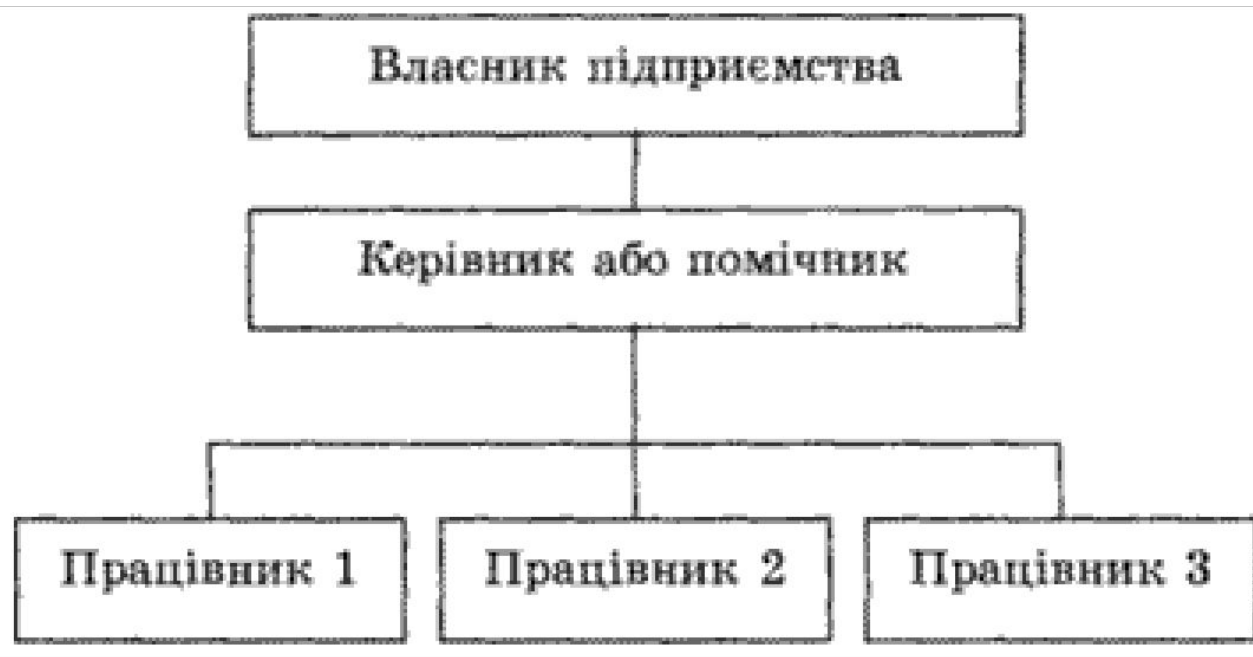
Економічні	Збільшення річного Приросту прибутку	Оптимізація структури капіталу
		Розробка ефективної системи фінансового планування
	Збільшення рівня рентабельності	Оптимізація структури капіталу
		Розробка ефективної системи фінансового планування
Матеріально-технічні	Збільшення рівня готовності обладнання	Збільшення виробничого потенціалу
		Розробка ефективної системи відбору постачальників
	Підвищення рівня якості виробництва	Розробка ефективної системи відбору постачальників
		Розробка системи управління якістю продукції

Ціллю компанії “Союз-Віктан” є забезпечення стабільного фінансового становища компанії, використання передових технологій для управління якістю.

Ціль компанії Рйгег Іпс – США базується на створенні виробництва та представництва в усіх куточках світу, використовуючи сучасні передові технології та обладнання світового рівня.

Основні типи організаційних структур управління

Лінійна структура заснована на зосередженні всіх виробничих і управлінських функцій у керівника. Тут усі повноваження прямі (лінійні), вони спрямовані від вищої ланки управління до нижчої

Основні типи організаційних структур управління

Функціональній структурі властива підпорядкованість виробничих підрозділів (виконавців) одночасно лінійним керівникам і загальному персоналу управління

Ця структура може використовуватися в тих випадках, коли потреба в ефективному управлінні дуже висока, на підприємстві зайняті велика кількість працівників, і ситуація на підприємстві й навколо нього достатньо стабільна.

Найбільш поширеним підходом до побудови організації є лінійно-функціональний, або змішаний. Лінійно-функціональна структура поєднує переваги лінійної та функціональної структур і ґрунтується на єдності розпорядження й кваліфікованому здійсненні функцій управління спеціальним апаратом фірми

Моделі корпоративних відносин

Японська модель корпоративного управління

- Корпорації Японії — це самодостатні, універсальні багатогалузеві економічні комплекси, що мають в своїй структурі фінансові установи (банки, страхові, трастові компанії), торгові фірми, а також виробничі підприємства зі всіх галузей господарювання. **Сукупний об'єм продажу цих груп-гігантів — близько 15% ВВП країни.**
- Ключові учасники. банк і фінансово-промислова мережа, або кейрец.
- ключовий банк — основний власник акцій корпорації.

Моделі корпоративних відносин

Західноєвропейська модель

- Ключова роль банків у представництві і контролі на рівні всіх компонентів корпоративного управління і фінансування.
- Структура управління на основі контактів банків і корпорацій.
- Структура володіння акціями: перевага банків і корпорацій, фінансові інститути контролюють понад 60 % акцій корпорацій. Моніторинг діяльності переважно банківський, на постійній основі.
- Фінансування орієнтоване на контроль (опосередкований) — на основі контролю за ухваленням інвестиційних рішень і достатньої представленості банківського кредитування серед джерел фінансування.
- Особливістю німецької моделі є двоступенева система управління: наявність наглядової ради і виконавчої влади. Наглядову раду призначає і розпускає правління, затверджує рішення керівника. Функції виконавчої влади полягають у формуванні і реалізації корпоративної політики, яка відповідає інтересам всіх груп акціонерів (функція управління і адміністрування). Кількість членів —

Моделі корпоративних відносин

Англо-американська модель

- Для англо-американської моделі характерна однорівнева рада директорів, в яку входять, зокрема, виконавчі директори — безпосередні управлінці. Щоб відокремити функції нагляду при раді директорів створюються контрольні комітети, в які виконавчі директори не входять. Власність при такій моделі, як правило, сильно розпорошена серед безлічі дрібних акціонерів (пакет акцій в 10 % може вважатися домінуючим). Ці акції звертаються на фондовому ринку, де компанія часто і черпає засоби для розвитку, випускаючи нові акції. При цьому дрібні акціонери не цікавляться управлінням компанією; сильний менеджмент врівноважується незалежними директорами. Англо-американська модель орієнтована на переважне задоволення фінансових інтересів акціонерів.

Моделі корпоративних відносин

Інсайдерська і аутсайдерська моделі

відмінними рисами аутсайдерської моделі є: 1) дисперсне володіння акціями; 2) визнання пріоритетності інтересів акціонерів в законодавстві про компанії; 3) особливий акцент на захисті міноритарних акціонерів в нормативних актах про компанії і про цінні папери; 4) порівняно жорсткі вимоги до розкриття компаніями своєї інформації.

відмінними рисами інсайдерської моделі корпоративного управління є: 1) концентрація капіталу; 2) внутрішній контроль; 3) орієнтація на задоволення інтересів всіх учасників корпорації; 4) нейтралізація негативних наслідків інсайдерської діяльності.